

We zijn los!

De eerste ronde van de interne competitie zit erop. Twaalf partijen; een heel mooi aantal voor een eerste ronde. Net als vorig jaar was de indeling simpel: nummer 1 van de startlijst (tenminste degene die aanwezig waren) tegen nummer 2 enzovoorts. Van de 5 toppartijen eindigden er 4 in remise; eentje niet en de winnaar daarvan staat ook meteen bovenaan. Meer dan 4 remises waren er ook niet.

Na een kwartier had ik twee partijen aangekruist als potentieel “Partij van het Jaar – materiaal”. Of ze dat ook werkelijk waren? Ik weet het niet, maar wie weet geeft één van de spelers aan dat hun partij mee moet dingen naar die prestigieuze prijs. Het bestuur is benieuwd.

Als eerste waren **Piet van Boven** en **Max Walravens** klaar. Piet was in de opening een pionnetje kwijtgeraakt (“ik was even niet scherp” gaf Piet later aan). Max won later nog een pion, wikkelde af naar een toreneindspel met net iets meer activiteit voor hemzelf, trapte niet in Piets trukendoos en haalde zo het punt binnen.

Niet veel later voegde **Dies Lokerse** zich bij de winnaars. Tegenstander **Dingnis Lokerse** had met zijn paard een pion geslagen, maar die pion stond gewoon gedekt: stuk tegen een pion achter, maar dat was volgens Dingnis zo erg nog niet. Dat was wel h6 waarmee hij een paard van Dies (op g5 uiteraard) aanviel en daarmee dat paard naar f7 dwong waar het plots twee torens aanviel. Tsja, een gedekte pion pakken en een paardvork toestaan. Dat was te veel van het goede, want Dies maakt gewoon geen echte fouten meer.

Na een uurtje of twee spelen kwamen de eerste remises op het scorebord. **Sander de Bruijn** kwam ietsje beter uit de opening dan **Eric Dek**. Eric kon echter stukken ruilen en zo afwikkelen dat Sander Erics remiseaanbod eigenlijk alleen maar kon aannemen. Alle sjeu was wel uit de stelling.

Sander appte me later dit nog: *Geen Partij van het Jaar, wel de Veiligste Partij van het Jaar....Remiseaanbod was wel op zijn plaats van Eric; 0,0000 volgens de engine.*

Het is me er eentje, die Sander. Wedden dat hij de volgende ledenvergadering voorstelt een Prijs voor de Veiligste Partij van het Jaar in te stellen. O ja, bij zijn appje zat ook nog dit, ter onderbouwing van stelling dat het de Veiligste Partij was.

Partij Bekijken

Alright, let's get into this game!

	Wit	Zwart
Spelers		
Nauwkeurigheid	97.7	98.5

Briljant	0	!!	0
Geweldig	0	!	0
Beste	4	★	9
Fout	0	?	0
Mis	0	×	0
Blunder	0	⚡?	0

Partij Bekijken

Veiligste Partij. Bij **Marko Burger** en **Jan Capello** was daar geen sprake van. Vanaf zet twee brandde het daar los. Marko speelde (niet ongebruikelijk voor hem) een gambiet, waarop Jan reageerde met een tegengambiet (en dat is minder gebruikelijk, voor Jan dan). Logisch dat ik bij deze partij toen al een denkbeeldig “Partij van het Jaar – sterretje” zette. Het was belangrijk dat de koning een veilige plek kon vinden. Bij Jan lukte dat, bij Marko niet. Ergens moet Jan daar de winst hebben laten liggen. Jan kwam wel een pion voor, maar die ging ook weer verloren na een tussenschaakje. Jan had dan weer allerlei vervelende dreigingen die Marko alleen kon pareren met dameschaakjes, waarna het remise werd door herhaling van zetten.

Van beide heren heb ik niks meer gehoord; ze vinden het blijkbaar onvoldoende voor een Partij van het Jaar – nominatie. Daar zal de jury blij mee zijn, want wie ken je dan de prijs toe? Geen winnaar, beiden offeren.

Martjan Romijn is ook weer lid geworden en opende meteen met een zege, net als de andere nieuwkomers trouwens (maar daarover straks meer). Martjan kreeg een open f-lijn, liet pion b2 in staan (maar **Krijn Saman** nam die pion -terecht- niet). Naast die open f-lijn had Martjan ook zijn pijlen gericht op pion h6. Het zag er dreigend uit. Maar hoe kon Martjan verder komen?

Met e4-e5 dus! De pion valt het paard op f6 aan en de looper valt pion c6 (en de twee torens) aan. Krijn probeerde het nog even, onder andere met een stukoffer, maar dat mocht allemaal niet baten. Maar, maar de engine vindt dat e4-e5 helemaal zo'n tof idee niet, want na 1.....dxe5 2. Lxc6 volgt 2.....Dc8 en plots zijn de ongedekte looper op c6 én de ongedekte toren op f5 aangevallen. Na 3. Txf6, Lxf6 4. Lxa8, Dxa8 staat het helemaal gelijk. Dat Krijn (maar ook Martjan) dit miste is niet raar. Maar wat een mooi spel is dat schaken toch. En hoe wreed had het kunnen wezen als Krijn wel deze variant gezien had.

Joah Mulder speelde met wit de lijfopening van Herman Schoonakker. Hij deed dat tegen **Herman Schoonakker**. Is dat lef? Is dat dom? We zullen het niet weten, want Herman gaf in de opening een pionnetje weg. Joah wist die pluspion te behouden en uiteindelijk af te wikkelen naar een eindspel met een stuk meer. Prima start van onze jongeling.

De andere partij met een (door ondergetekende gegeven) "Partij van het Jaar – sterretje" was die tussen **Corné Harmsen** en **Ruben de Bruijn**. Onorthodox. Zo kun je Corné's spel het beste typeren.

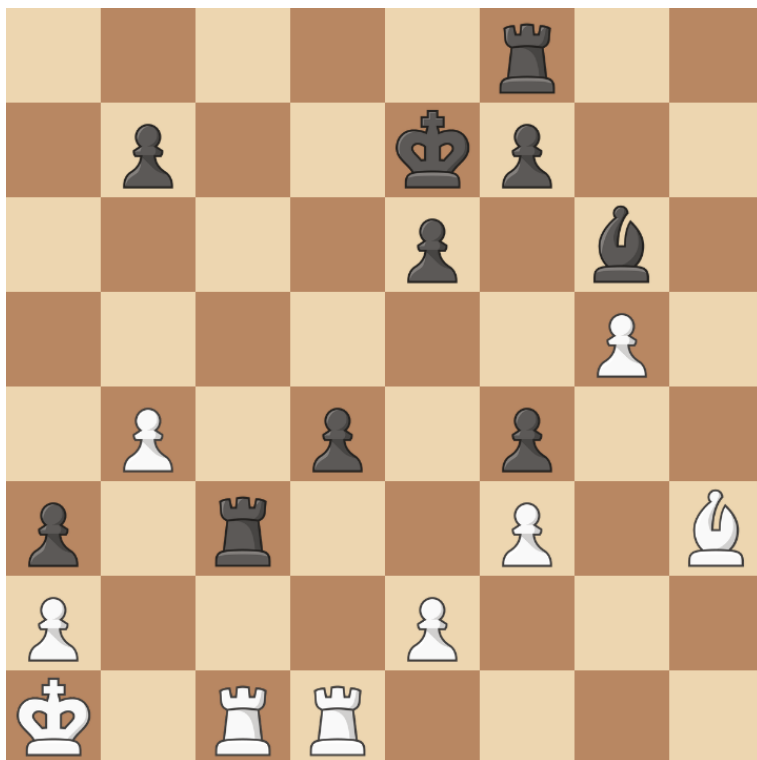

Zo stond het na 4. Pd2. Onorthodox. Dus. Met 4....Pxf2 had Ruben hier de partij al een heel eind zijn kant op kunnen trekken. Maar hij sloeg op d2; niet slecht maar toch. Corné speelt het daarna allemaal niet zo handig.

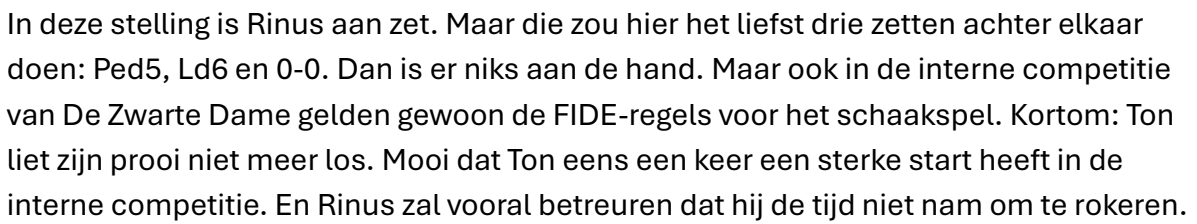
Wit had hier een zet eerder met Dd4 de meubelen misschien kunnen redden (maar hij speelde de loper naar h3). Nu dreigt a4-a3 en speelt wit 22. b4 en komt toch 22.....a3, want die pion is zwaar vergiftigd: 23. Kxa3, Dxc3+ 24. Dxc3, Txc3+ gevolgd door Tc2. Het alternatief (23. Ka1) leidt ook tot niets. Dat gebeurde in de partij. En 23. Kc1 (of Kb3) eindigt na 23....Dxb4 (of Dc4+) snel in mat.

Na 23. Ka1 bleken die zwarte pion op a3 in combinatie met de zwarte witveldige loper die vanaf veld b1 beheerste zo sterk, mede door de witte “in-de-weg-sta-pion” op a2 dat de zielige witte koning gevangen zat op veld a1 en dat het wachten was op het einde van deze koning.

Als illustratie voor Corné's trieste stelling. De pion achter is het minst erge. De looper op h3 doet niet mee. Zijn koning kan nergens heen, slaan op c3 helpt niet, want dan volgt c3-c2 en Td8. De engine geeft hier -7,5 of zo. Kortom: het duurde niet lang meer voordat de ene lesenaar de andere kon feliciteren. Ruben is door deze zege en de remises van de andere top-10-spelers nummer 1 in de interne competitie.

Ton van Vliet werd met twee "losse" dubbelpionnen opgezaald. Zijn compensatie: het looperpaar, een pion meer en een open e-lijn.

28. Pxf7 speelde. Het lijkt een geweldig offer (in een stelling waarin Ton al ruim voor staat). Na 28.....Kxf7 volgt immers 29. Le6+ en het paard op d5 valt. Maar: schaken is geen dammen, ik herhaal het **Schaken is Geen Dammen!** Na 28....Pg4 zou dat paard op f7 of de loper op h3 verloren gaan en was het voor zwart speelbaar. Ton had dit niet gezien en Rinus dus ook niet.

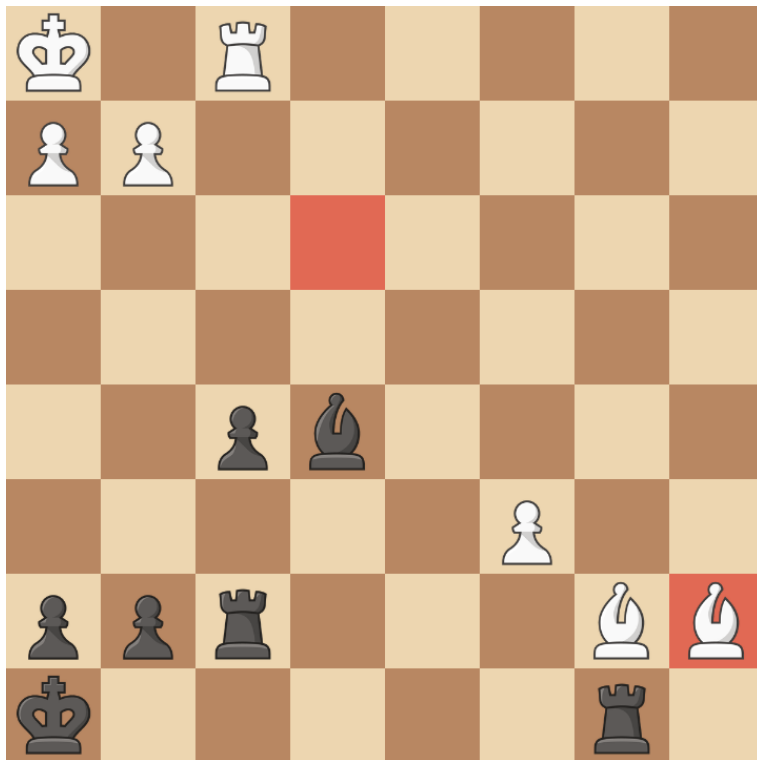
Albert Muskee kwam in tijdnood en bood remise aan. **Ad van Klinken** nam het aan. Excuses aan beide heren, want van deze partij heb ik weinig meegekregen, terwijl ze toch echt drie uur achter het bord hebben gezeten.

Net als **Alexander van 't Hoff** en nieuwkomer (nou ja, herintreder) **Gayan den Hollander**. Alexander speelde een puike pot. Hij wist Gayans dreiging op de koningsvleugel te pareren met h2-h4 met aanval op Gayans dame. Die dame moest spelen waarna Alexander een matdreiging had, waarop Gayan niets beters wist te bedenken dan een pion te geven om dat mat te voorkomen. Niet alleen een pion meer, maar ook een positioneel betere stelling leken Alexander de winst op te gaan leveren.

Maar Gayan is tactisch sterk en weefde allerlei grappen en grollen in de stelling. En die werden Alexander fataal: eerst kwaliteitsverlies door een aftrekschaak en daarna stukverlies door een paardvork in combinatie met een penning leidden toch tot de zege voor onze herintreder.

Na bijna vier uur spelen eindigde de clash tussen **Riny Westveer** en **Peter van der Borgt** in remise. En dat was terecht, in de zin dat de engine precies 0.0 aan gaf. In tijdnood dacht Peter in deze stelling

de boel te kunnen vereenvoudigen door te slaan op b7, want na twee keer slaan op b7 zou zwart een pion voor blijven, toch? Nee hoor, waar Peter dacht dat de witte toren niet op f5 kan slaan, kan dat wel. Immers, na 36....Tb1+ volgt dan 37. Lg1 (niet gezien) en normaal zou dan 37.....Ld4 killing zijn, ware het niet dat wit dan mat-achter-de-paaltjes heeft met 38. Tf8. In de diagramstelling had Peter dus veel beter iets als 34....Te8 of 34...Td8 kunnen doen.

Gek genoeg hadden Riny en Peter de beginfase anders beleefd. Riny dacht dat hij minder stond en voor Peter leek Riny's minoriteitsaanval te sterk. De engine houdt heel lang op een klein voordeel voor Peter. Riny had dat dus goed gezien.

Eerder in de partij was dit een cruciaal moment:

Pion d5 is voor zwart verloren gegaan, maar het levert wel een kwaliteit op (na 25...Pc3). Peter had nu 26. Dxf5 verwacht, waardoor wit weer een pion zou winnen en terug kan slaan op b1. Volgens de engine was dat het beste, want zwart heeft geen goede aftrekaanval (de looper op f6 kan wel weg), want de dame gaat gewoon naar d3. Riny speelde echter 26. Db3, zodat pion f5 op het bord bleef.

Omdat we allebei niet de beste zetten speelden bleef het spannend. Peter had de partij kunnen beslissen toen Riny in deze stelling

op b5 sloeg (31. Dxb5). Natuurlijk keek Peter naar 31.....Txb7, maar tsja wit hoeft niet met de gepende pion op c6 terug te nemen en kan die toren gewoon met de dame slaan. Had Peter toch die pion op b7 maar geslagen, want na 31....Txb7 32. Dxb7 zou 32.....De2 dodelijk zijn. Niet gezien, door allebei niet. Te weinig tijd en te weinig niveau.

Waren na deze enerverende remise alle partijen klaar? Nee. Er was nog één partij bezig:

Marius Leendertse speelde met zwart tegen een echte nieuwkomer, **Pieter Wisse**.

Pieter heeft nog nooit op een club geschaakt en wil wel eens kijken of dat wat voor hem is. Hij zal waarschijnlijk niet gedacht hebben dat zijn partij vier uur zou duren. Noteren en klok indrukken bleken geen probleem voor hem. Veel nieuwkomers hebben daar moeite mee (online hoef je dat immers niet). Pieter niet. Hij kwam een pionnetje voor, verloor dat later ook weer. Marius bood remise aan, wat het objectief ook wel was: een eindspel van dame, toren en wat pionnen. Maar Pieter wilde van remise niets weten, speelde door en won het (na dameruil) ontstane toreneindspel.

Daar had hij wel geluk mee, want Marius liet een paar kansen om het eindspel naar zijn hand te zetten liggen. In de opening had Marius ook al stukwinst gemist (was moeilijk te zien) en in het middenspel had Pieter stukwinst gemist (omdat zwart een stuk niet mocht terugslaan vanwege mat-achter-de-paaltjes). Zo lijkt het misschien een slechte partij, maar dat was zeker niet het geval.

Peter van der Borgt